

Propostes de cultura ara que arriba "el caloret"

PROPOSTES. L'abril, que t'acaba com a guinda la Diada de Sant Jordi, es presenta ben apassionant en l'apartat cultural. Les visites de **Miguel Poveda** i els cada cop més exitosos **Oques grasses** són propostes ben atractives en l'apartat musical. A l'escena, i a final de mes, **Josep M. Pou** trepitjarà novament el Kursaal amb el muntatge "**Prendre partit**"

MÚSICA

Un mes molt divers

Començarem amb la Sala Stroika, on tenim tres propostes que val la pena valorar. Per començar The Papa's & the Popo's, amb un repertori de clàssics del rock, punk i ska (divendres, 10 d'abril, a les 23:30 h). Gaudirem també de la visita d'Oques Grasses, una de les bandes que pugen amb més força dins l'escena musical catalana (divendres, 17 d'abril, a les 23:30h) i per acabar, els mediàtics Teràpia de Shock ens presentaran el seu nou disc 100.000 històries (dissabte, 25 d'abril, a les 23:30h). Canviant d'espai, us proposem un parell més d'espectacles, aquest cop al teatre Kursaal. Recomanem l'imprescindible cantaor Miguel Poveda, acompanyat de Chicuelo a la guitarra, i presentant un repertori combinat de flamenc, cobla i poesies musicades (dissabte, 18 d'abril, a les 21h). I el dia de Sant Jordi ens visitarà In Crescendo, la coral guanyadora del programa de Televisió de Catalunya *Oh happy day!* (dijous, 23 d'abril, a les 21h). **Marc Vilanova**

El conjunt Oques grasses

ART

Complementar-se

Sovint les exposicions s'acompanyen d'activitats complementàries. I de vegades són les exposicions les que complementen alguna altra activitat. Aquest abril us fem una proposta de cada mena. Si ens fixem en activitats complementàries, trobem dues propostes entorn de l'exposició *Presons mentals*, de Marc Sellarès a la casa Lluvià, entorn del tema *Dones superant murs*. D'una banda, *Teen mums*, una mostra fotogràfica d'Oriol Segon; i de l'altra un espectacle de dansa el dimecres 29 d'abril (aprofitant que és el Dia Internacional de la Dansa). I pel que fa a l'exposició que complementa una altra activitat podem veure com acompanya una activitat comercial: a Manresa Alba Modes, a la Muralla del Carme 20, cada mes ens ofereix una exposició. En aquesta ocasió és *Vaja tela*, de Sofia Gómez. Finalment, us avancem dos recordatoris: el 18 d'abril, la inauguració d'una exposició commemorativa al Centre Cultural el Casino i una sala permanent al Museu Comarcal de Manresa entorn del pintor i escenògraf Josep Mestres Cabanes en els 25 anys de la seva mort. I el 25 d'abril una escultura en record del pintor Josep Vila Closes al parc que duu el seu nom. **Maria Camp**

TEATRE

Reflexionar per 'Prendre partit'

El muntatge *Prendre partit*, que es podrà veure al teatre Kursaal a finals d'abril, explica la relació del director musical Wilhem Furtwängler amb el **nazisme** i com, tot i fer un seguit d'investigacions sobre la vida pública i privada, no es va poder demostrar la seva afecció amb el règim. La posada en escena d'aquesta obra, que es va estrenar a Londres el 1995, aprofundeix en la lluita entre cultura i política, i l'ús que fa el poder de la cultura a favor dels seus interessos trepitjant la llibertat dels artistes. Aquesta contradicció enfronta els dos protagonistes del duel: el mateix director d'orquestra, **interpretat per Josep Maria Pou**, i el major nord-americà **Steve Arnold, que interpreta Andrés Herrera**, un personatge obsessionat per trobar el punt feble, real o imaginari, dels acusats en els seus interrogatoris una vegada finalitzada la **Segona Guerra Mundial**. Des de fa uns anys, Pou es dedica a dirigir obres que li agradaria veure i fa un teatre que retorna a l'essencial de l'escenari: el text, la paraula i el silenci. Un teatre que mira de ficar-se en les ments dels espectadors per remoure els seus valors. El públic surt del teatre fent-se la pregunta, " *jo m'hauria quedat? hagués marxat?* ". Una qüestió que es va repetint a mesura que avança l'interrogatori. **Joan Morros**

CINEMA

Les paraules i les coses

Nuri Bilge Ceylan és un dels directors més valorats pel prestigiós festival de Cannes on, des del 2003, s'ha endut un dels grans premis amb cada un dels films que ha anat fent des d'aleshores: gran premi del jurat de Cannes per *Lejano*, l'any 2003, el Fipresci per *Los Climas*, el 2006, millor director per *Tres monos*, el 2008, gran premi del jurat per *Érase una vez en Anatolia* i, finalment, la Palma d'Or per *Sueño de invierno*, el 2014. A aquest espectacular palmarès se li sumen desenes de premis importants arreu. Si bé hi ha casos de directors aclamats els treballs dels quals són fruit d'uns pocs films reeixits narrativament i que després cauen en films monòtons o, pitjor encara, amb els malabarismes estilístics, Ceylan, en canvi, ha aconseguit una filmografia exemplar. A *Sueño de invierno* el trobem en una de les pel·lícules més reeixides. Un actor retirat a la Capadòcia, on regenta un hotel, va descobrint al llarg de l'hivern la realitat que s'amaga darrere el llenguatge, un mur amb el qual es protegeix de la societat i les relacions familiars més properes i que, a la manera de Txékhov i Bergman, desmunta. *Sueño de invierno* es projectarà en 35 mm al Conservatori, el dia 19 d'abril, a dos quarts de set de la tarda. **Cineclub Manresa**